

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Török Tamás ügyvéd képviselt felperesnek dr. **Witzl Péter** ügyvéd által képviselt alperes ellen, tartozás megfizetése iránt indított perében, a Heves Megyei Bíróság 2008. november 7. napján kelt 4.G.20.215/2008/15. számú ítélete ellen, az alperes részéről 17. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 50.000 (Ötvenezer) forint fellebbezési eljárási perköltséget, míg az állam javára külön felhívásra 319.900 (Háromszáztizenkilencezer-kilencszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes - a fizetési meghagyás kibocsátásával indult ügyben - módosított keresetében 5.331.917 forint tőke megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérelmét azzal indokolta, hogy az alperessel a 2007. október 25-én kötött napospulyka szállítási keretszerződés alapján az alperes a 2007. november 23. napján átvett 5.331.917 forint összegű napospulyka szállítmány vételárát felszólítás ellenére nem fizette ki.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, tagadta, hogy tartozna a felperesnek. Ezért vitatta a követelés jogalapját és összecszerűségét, valamint 399.504 forint összegű kárigényt terjesztett elő beszámítási kifogásként hibás teljesítésre hivatkozással. Előadta, hogy a felperes által a keretszerződés alapján leszállított 31.533 darab naposcsibéből 10 napon belül 1.808 darab elhullott, így a keretszerződésben foglalt 619 darab „grátis” levonását követően 1.189 darab elhullott beteg állat vételárát, 399.504 forintot nem köteles a felperes felé megfizetni. Csatolta a minőségi kifogására a felperes február 25-én adott válaszlevelét, melyben a felperes - figyelemmel az elhullott állatok vonatkozásában készült laboratóriumi vizsgálati eredményekre - az alperes által reklamált 1.178 darab napospulyka árából - 201.600 forint jóváírását (600 darabot) ajánlotta fel az alperes részére.

A felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte. Az alperes által csatolt vizsgálati eredményközlésekre vonatkozóan azzal érvelt, hogy azokkal az alperes összesen 83 darab elhullott napospulyka tekintetében bizonyíthatná a hibás teljesítést, amennyiben igazolta volna, hogy az eredményközlésekben diagnosztizált betegségek az állatokban már a felperesi teljesítéskor fennálltak. Ezt azonban az alperes az eljárás során nem bizonyította. Hivatkozott arra is, hogy az alperes részére érték nélkül leszámblázásra került összesen 619 darab napospulyka, így az igazoltan beteg állatok elhullása többletköltséget nem jelentettek az alperesnek. Kiemelte, hogy a vizsgálati jelentések az ok okozati összefüggést nem bizonyítják az elhullás és a felperes hibás teljesítése között.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.331.917 forintot és 639.840 forint perköltséget. Ítéletének tényállásában megállapította, hogy az alperes mint megrendelő és a felperes mint szállító között 2007. október 25. napján napospulyka szállítási keretszerződés jött létre, melyben a felperes vállalta, hogy 2007. évben BUT 9 fajtájú, első osztályú napospulykát szállít az alperes megrendelése alapján a megadott időpontban, a mindenkor szabványelőírásoknak megfelelően, a megrendelt mennyiségben és minőségben. A keretszerződés szerint a napos pulyka ára szexálva, ND vakcinázva 280 forint/db + ÁFA. A keretszerződés alapján a leszállított mennyiség 2%-a érték nélkül kerül átadásra, mely az esetleges válogatási hiba és utihulla fedezetére szolgál. A keretszerződés rendelkezett az esetleges minőségi kifogás rendezésének módjáról is. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a keretszerződés alapján a felperes az alperes gerezsdlaki telepére 2007. november 23-án mindösszesen 31.533 darab állatot szállított le; ezen belül napospulyka-kakast 15.880 darabot 4.448.640 forint, míg napospulyka-tojót 15.036 darabot 4.210.080 forint értékben, mely teljesítésről a felperes a 498/2007/859. számú számlát állította ki: az alperes - az előleg levonását követően - 5.331.917 forint vételár megfizetésével tartozik.

Az elsőfokú bíróság - a fenti tényállás alapján - arra a téves jogkövetkeztetésre jutott, hogy a felek között a Ptk. 379. § (1) bekezdésében foglalt szállítási szerződés jött létre, melynek tartalma és annak alapján a felperes által az alperes részére teljesített szolgáltatás mennyisége és értéke, így az alperes által fizetendő vételár nem volt vitatott. (A felek között valójában a Ptk. XXXV. fejezetében szabályozott Ptk. 417. § (1) bekezdés szerinti mezőgazdasági termékértékesítési szerződés jött létre.)

Az elsőfokú bíróság figyelemmel a Ptk. 318. § (1) és a Ptk. 339. § (1) bekezdésére az alperes által előterjesztett beszámítási kifogást nem találta alaposnak. Ítélete indokolásában kiemelte, hogy az alperes a beszámítási kifogásként érvényesíteni kívánt kárát nem részletezte, kárának bizonyítására indítványt nem ajánlott fel, a csatolt által készített vizsgálati eredményközlések pedig a beszámítási kifogás alapját nem támasztották alá. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ezen eredményközlésekben tett megállapítások alapján az elhullások okaival kapcsolatban a per során csak kirendelt igazságügyi állatorvos szakértő

szakvéleményével bizonyíthatta volna az alperes azt, hogy ezek az elhullási okok, illetve az állomány általa említett betegsége a felperesi teljesítést megelőzően, már az állatállományban meg volt. Mindezekre tekintettel a felperes módosított keresetének az elsőfokú bíróság helyt adott és az alperes beszámítási kifogását elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatását, a felperes keresetének teljes mértékben történő elutasítását kérte, perköltségének megállapításával egyidejűleg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, és abból helytelen jogkövetkeztetésre jutott. Előadta, hogy az alperesnek semminemű tartozása nem áll fenn a felperes felé, figyelemmel a felperes hibás teljesítéséből eredő kárnak a perbeli követeléssel szemben történő beszámítására.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Megismételte az elsőfokú bíróság során tett előadását, miszerint az alperes a beszámítási kifogásában foglalt állításait az elsőfokú bíróság többszöri felhívása ellenére nem támasztotta alá bizonyítékokkal, továbbá nem jelölte meg pontosan kártérítési igényét.

A fellebbezés nem alapos.

A fentiekből kitűnően az elsőfokú bíróság a felek közötti szerződést tévesen minősítette szállítási szerződésnek. A jelen jogvita elbírálása a Ptk. 417. §-ának (1) bekezdéséből eredően, de a Ptk. 422. § (4) bekezdése szerint - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - az adásvétel -, illetőleg a vállalkozás szabályait kell megfelelően alkalmazni. A perbeli szerződés az adás-vételi szerződéshez közelebb álló, ezért az alperesnek mint vevőnek kötelessége volt a vételárat megfizetni, figyelemmel a Ptk. 365. § (1) bekezdésében írtakra.

A Ptk. 308. § (4) bekezdése alapján a szavatossági jogokat ugyanabból a jogalapból eredő követeléssel szemben kifogásként a határidők eltelte után is érvényesíteni lehet. E jogszabályi rendelkezés értelmében az alperes hibás teljesítésből eredő igényét jelen perben a Ptk. 308. § (2) bekezdésében foglalt időbeli korlátra tekintet nélkül is előterjeszthette. Az alperes az elsőfokú eljárás során 399.504 forint erejéig élt a keresettel szemben beszámítási kifogással.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást. Az alperest a Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében részletesen tájékoztatta a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítási kötelezettség elmulasztásának következményeiről. Az alperes jogi képviselője a 13. sorszámú beadványában előadta: a bíróság felhívásában foglaltaknak nem tud eleget tenni, figyelemmel arra, hogy az alperestől a kért adatokra vonatkozóan tájékoztatást nem kapott és közölte, hogy ez a jövőben sem várható. A mulasztás elsődleges okaként az alperesi nyilvántartások hiányát jelölte meg.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű és gondos mérlegelésével helyesen állapította meg a releváns tényállást, és - a beszámítási kifogás tekintetében is - helyes az érdemi döntése, valamint helytállóan hívta fel a jogvita elbírálására irányadó és alkalmazandó jogszabályokat is.

Az alperes fellebbezésében beszámítási kifogás iránti igényét a keresettel egyező mértékre felemelte.

A Pp. 247. § (3) bekezdése értelmében, a másodfokú eljárásban beszámítási kifogást csak akkor lehet előterjeszteni, ha azt az ellenfél elismeri, vagy ha a beszámítani kért követelés az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően járt le.

A perbeli esetben a beszámítási kifogás fellebbezésben történő felemelése során a Pp. 247. § (3) bekezdésében foglalt feltételeire az alperes külön nem hivatkozott, ezért a Fővárosi Ítéltábla az újonnan előterjesztett beszámítási kifogást érdemben nem vizsgálta.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési eljárási perkötségének megfizetésére, melyet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján számítandó mértékben állapított meg, melyet a (6.) bekezdés szerint a jogi képviselő által kifejtett munkára figyelemmel mérsékelte. Az így megállapított munkadíj a rendelet 4/A. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Az alperes illeték feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelt 13. § (2) bekezdése alapján köteles az állam javára megfizetni.

, 2009. március 26.

. Lizák Tibor sk.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Dankó Zsuzsanna

írnok